

CHÚA NHẬT TUẦN XXVIII MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM A

- ⇒ Ngày ấy, Chúa các đạo binh sẽ thết tất cả các dân trên núi này một bữa tiệc đầy thịt rượu, thịt thì béo, rượu thì ngon. *Trên núi này, Người sẽ cất khăn tang bao trùm muôn dân và tấm khăn liệm trải trên mọi nước. Người tiêu diệt sự chết đến muôn đời. Thiên Chúa sẽ lau sạch nước mắt trên mọi khuôn mặt, và cất bỏ khỏi toàn mặt đất sự tủi hổ của dân Người, vì Người đã phán. Ngày đó, người ta sẽ nói: Đây đây Chúa chúng ta. Đây là Chúa, nơi Người, chúng ta đã tin tưởng, chúng ta hãy hân hoan và vui mừng vì ơn Người cứu độ, vì Chúa sẽ đặt tay của Người trên núi này.* (Is 25:6-10a)
- ⇒ Anh em thân mến, tôi biết chịu thiếu thốn và biết hưởng sung túc. Trong mọi trường hợp và hết mọi cách, tôi đã học cho biết no, biết đói, biết dư dật và thiếu thốn. Tôi có thể làm được mọi sự trong Đấng ban sức mạnh cho tôi. Nhưng anh em đã hành động chí lý khi san sẻ nỗi quần bách của tôi. Xin Thiên Chúa cung cấp dư dật những nhu cầu của anh em, theo sự phú túc vinh sang của Người trong Đức Giêsu Kitô. Vinh danh Thiên Chúa là Cha chúng ta muôn đời. Amen! (Pl 4:12-14,19-20)
- ⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu lại phán cùng các đầu mục tư tế và kỳ lão trong dân những dụ ngôn này rằng: **“Nước trời giống như vua kia làm tiệc cưới cho hoàng tử. Vua sai đầy tớ đi gọi những người đã được mời dự tiệc cưới, nhưng họ không chịu đến. Vua lại sai các đầy tớ khác mà rằng: “Hãy nói cùng những người đã được mời rằng: Đây ta đã dọn tiệc sẵn rồi, đã hạ bò và súc vật béo tốt rồi, mọi sự đã sẵn sàng: xin mời các ông đến dự tiệc cưới”. Những người ấy đã không đếm xỉa gì và bỏ đi: người thì đi thăm trại, người thì đi buôn bán; những người khác thì bắt đầy tớ vua mà nhục mạ và giết đi.** Khi vua nghe biết, liền nổi cơn thịnh nộ, sai binh lính đi tru diệt bọn sát nhân đó, và thiêu huỷ thành phố của chúng. Bấy giờ vua nói với các đầy tớ rằng: **“Tiệc cưới đã dọn sẵn sàng, nhưng những kẻ đã được mời không đáng dự. Vậy các ngươi hãy ra các ngã đường, gặp bất cứ ai, thì mời vào dự tiệc cưới”.** Các đầy tớ liền đi ra đường, gặp ai bất luận tốt xấu, đều quy tụ lại và phòng cưới chật ních khách dự tiệc.
- Đoạn vua đi vào quan sát những người dự tiệc, và thấy ở đó một người không mặc y phục lễ cưới. Vua liền nói với người ấy rằng: **“Đây bạn, sao bạn vào đây mà lại không mặc y phục lễ cưới?”** Người ấy lạng thình. Bấy giờ vua truyền cho các đầy tớ rằng: **“Trói tay chân nó lại, ném nó vào nơi tối tăm, ở đó sẽ phải khóc lóc và nghiến răng!** Vì những kẻ được gọi thì nhiều, còn những kẻ được chọn thì ít”. (Mt 22:1-14)

+> “... Ngày ấy, Chúa các đạo binh sẽ thết tất cả các dân trên núi này một bữa tiệc đầy thịt rượu, thịt thì béo, rượu thì ngon. Trên núi này, Người sẽ cất khăn tang bao trùm muôn dân và tấm khăn liệm trải trên mọi nước... Người tiêu diệt sự chết đến muôn đời. Thiên Chúa sẽ lau sạch nước mắt trên mọi khuôn mặt, và cất bỏ khỏi toàn mặt đất sự tủi hổ của dân Người,..” – “... Anh em thân mến, tôi biết chịu thiếu thốn và biết hưởng sung túc. Trong mọi trường hợp và hết mọi cách, tôi đã học cho biết no, biết đói, biết dư dật và thiếu thốn. Tôi có thể làm được mọi sự trong Đấng ban sức mạnh cho tôi...”

→ Xin chia sẻ một kỷ niệm “quá tuyệt vời” khi vừa thoát cảnh “... biết BỐ MÀY là ai không?...” đến Paris gặp lại ANH CHỊ EM họ La-Việt CHÍNH GỐC với bữa tiệc chúc mừng người ANH EM vừa được “giải thoát” khỏi cũi mây mù u ám bao phủ trong 4 bức tường màn sắt che khuất tương lai... Cựu học sinh, cựu Đệ tử, bạn học trên dưới một vài lớp v, v... tề tựu khá đông đủ, tự giới thiệu hoặc giới thiệu vợ con nếu đã trở thành cha đúng nghĩa... thật vui nhộn. Quả thật sau gần 40 năm, gặp mặt nhau, trông có ít nhiều thay đổi về gương mặt, mái tóc, nhưng tính tình và động thái của mỗi người... không thay đổi gì nhiều. Hai anh em BửuLong & BửuLộc nhận “bao” ẩm thực. Tôi thấy hai anh em khệ nệ khiêng một thùng khá lớn đặt giữa bàn ăn, tôi bỗng mừng tượng thùng “sáng khoai lang, chiều mì lát” ở Thủ Đức mà nhíu mày. Anh BửuLong thấy khuôn mặt “hơi lạ” của tôi, vội lên tiếng dí dỏm: “Anh An nhìn vào thùng thì biết: Khoai lang, bobo, mì lát trở thành... ôi miracle! Con vật dài nhất hoàn vũ, chỉ có tại VN sau 30/4/75. Đố anh chị em là con

gì?” Ai nẩy nhíu mắt nhíu mày trong giây lát rồi khẻ lắc đầu chào thua. BửuLong được dịp tiến nhanh tiến mạnh: “ôi giờ ơi, con tôm bạc thẻ đó mà! = đầu thì ở tận VN, thân mình và đuôi thì tận miền xa lắc xa lơ như ở Pháp, Âu châu hoặc xứ cờ hoa Mỹ châu, mà có ở gần nhất đi nữa thì phải nói Tàu cộng, Thái, v.v...” Ai nẩy cười “ồồồ... hấp dẫn thiệt đấy!” – Tiếng cụng ly, tiếng “cheeeerrrr”, “à votre santé, chúc mừng...” vang lên vui vẻ. Tôi cũng cụng ly, cũng cheerr vui vẻ nhưng trong lòng thoáng cảm thấy tê tái buồn tủi cho quê hương dân tộc, cho người thân, cho Anh Chị Em họ La-Việt còn “bị kẹt” lại quê hương, chỉ được hưởng “đầu tôm bạc thẻ” mà các ông bà/anh chị đánh cá lao khổ bao nhiêu ngày đêm trên biển cả... [tôi cũng đã từng gần ba (3) năm làm “danh ca” đi cào tôm mặc cho mưa giông bão tố, một cách thức “rèn luyện thân thể” để tìm đường cứu nước: hợp pháp hợp lệ đó nghe = có thể “thuyền viên” do Sở Thủy Sản cấp đàng hoàng.] Nhìn thùng “toàn là thân&đuôi tôm bạc thẻ” – có thể nuôi sống cho cả công đoàn Mossard 20 miệng ăn suốt tháng / suốt năm – mà tôi tự cảm thấy xốn xao...
→Thiệt là “**một bữa tiệc đầy thịt rượu, thịt thì béo, rượu thì ngon...**” – chắc hẳn thánh Phaolô cũng đã từng trải nghiệm những cảm tính như vậy: “... **tôi biết chịu thiếu thốn và biết hưởng sung túc...**”

+> “... Nước trời giống như vua kia làm tiệc cưới cho hoàng tử. **Vua sai đầy tớ đi gọi những người đã được mời dự tiệc cưới, nhưng họ không chịu đến... Vua lại sai các đầy tớ khác mà rằng: “Hãy nói cùng những người đã được mời rằng: Ngày ta đã dọn tiệc sẵn rồi, đã hạ bò và súc vật béo tốt rồi, mọi sự đã sẵn sàng: xin mời các ông đến dự tiệc cưới”. Những người ấy đã không đếm xỉa gì và bỏ đi: người thì đi thăm trại, người thì đi buôn bán; những người khác thì bắt đầy tớ vua mà nhục mạ và giết đi.** Khi vua nghe biết, liền nổi cơn thịnh nộ, sai binh lính đi tru diệt bọn sát nhân đó, và thiêu huỷ thành phố của chúng. Bấy giờ vua nói với các đầy tớ rằng: “**Tiệc cưới đã dọn sẵn sàng, nhưng những kẻ đã được mời không đáng dự. Vậy các ngươi hãy ra các ngã đường, gặp bất cứ ai, thì mời vào dự tiệc cưới**”. Các đầy tớ liền đi ra đường, **gặp ai bất luận tốt xấu, đều quy tụ lại và phòng cưới chật ních khách dự tiệc...**”

== Nước Trời được ví như một bữa tiệc cưới linh đình xôm tụ - nhà VUA đãi tiệc cho hoàng tử chứ phải tầm thường? – và mặc dù “... **những người đã được mời dự tiệc cưới... không chịu đến...**” – thì bàn dân thiên hạ (... Các đầy tớ liền đi ra đường, **gặp ai bất luận tốt xấu, đều quy tụ lại và phòng cưới chật ních khách dự tiệc...**) nằm mơ cũng chưa bao giờ tưởng nghĩ đến... lại được một bữa tiệc hả

hê... thức ăn thì ê chề, thức uống thì tuyệt chỉ có “cao cấp, vua chúa” mới biết...

→ Tôi còn nhớ, ngay trước biến cố “đổi đời” tại miền Nam Việt Nam – và bây giờ còn tệ hơn thế nữa! -, không thiếu những trường hợp “cô dâu chú rể” than phiền: vài người tự sắm cho mình một bộ complet xịn/bánh, rồi diện cho sang trọng; bất kỳ tiệc cưới ở nhà hàng sang trọng nào cũng có mặt.

+ Nếu gặp phải gia đình cô dâu tiếp đón thì “tự xưng/tự giới thiệu” là bạn thân của chú rể,

+ tuy nhiên nếu gặp phải gia đình chú rể tiếp đón thì cũng một điệp khúc đó, chỉ cần thay đổi bạn thân của “gia đình chú rể” thành “gia đình cô dâu”,

++ Thế là được một bữa tiệc cưới sung mãn/nô nê... FREE! Mới đã chứ!

→ Theo tuần tự diễn biến của bữa tiệc trong ngụ ngôn, quả thật tôi không hiểu nổi những khách quan được mời – chắc hẳn phải là quan chức cao cấp và thân tín nhất của nhà Vua - **đã không đếm xỉa gì và bỏ đi: người thì đi thăm trại, người thì đi buôn bán; những người khác thì bắt đầy tớ vua mà nhục mạ và giết đi.**

→ động thái “coi thường” nhà Vua như vậy, cộng thêm tính tình hung ác “...**bắt đầy tớ vua mà nhục mạ và giết đi...**” thật đáng bị “... *binh lính đi tru diệt bọn sát nhân đó, và thiêu hủy thành phố của chúng...*”

== Nếu câu chuyện ngụ ngôn ngưng tại đây thì không có gì phải suy nghĩ thêm, chính câu tiếp mới quan trọng, phải không? = “... Bấy giờ vua nói với các đầy tớ rằng: **‘Tiệc cưới đã dọn sẵn sàng, nhưng những kẻ đã được mời không đáng dự. Vậy các ngươi hãy ra các ngã đường, gặp bất cứ ai, thì mời vào dự tiệc cưới.’** Các đầy tớ liền đi ra đường, **gặp ai bất luận tốt xấu, đều quy tụ lại và phòng cưới chột ních khách dự tiệc...**”

→ Quả thật, bức tranh sau đây quá đẹp = đẹp, ý nghĩa trọn vẹn, về mọi mặt!
= Và phơi bày trọn vẹn cách hữu hình/hiện sinh MỖI PHÚC THẬT đầu tiên mà Đức Vua, Đấng TẠO HÓA, đích thân truyền lại cho loài người, TẠO VẬT:
= “PHÚC THAY AI CÓ TINH THẦN NGHÈO KHÓ VÌ NƯỚC TRỜI LÀ CỦA HỌ”
→ độc đáo hơn nữa, bữa tiệc cưới linh thiêng chan chứa TÌNH YÊU của Đấng Tạo Hóa đối với con người tạo vật được tại hiện (tiếng Pháp&Anh: actualiser) từng giây từng phút trên mặt địa cầu, đã hơn 2,000 năm nay, kể từ Bữa Tiệc Ly hôm ấy:
“NÀY LÀ MÌNH THẦY HIẾN TẾ VÌ CÁC CON, CÁC CON HÃY CẦM LẤY MÀ ĂN...”
= “... CÁC CON HÃY LÀM VIỆC NÀY MÀ NHỚ ĐẾN THẦY!...”
→ quả thật ĐÂY LÀ MẦU NHIỆM ĐỨC TIN
= PHÚC CHO AI KHÔNG THẤY MÀ TIN...

=> Ghi chú: tùy suy nghĩ/nhận định của ban lãnh đạo mỗi địa phận, phần công bố Tin Mừng Chúa Nhật 28A, đoạn kết: ... Đoạn vua đi vào quan sát những người dự tiệc, và thấy ở đó một người không mặc y phục lễ cưới. Vua liền nói với người ấy rằng: **“Này bạn, sao bạn vào đây mà lại không mặc y phục lễ cưới?”** Người ấy lặng thinh. Bấy giờ vua truyền cho các đầy tớ rằng: **“Trói tay chân nó lại, ném nó vào nơi tối tăm, ở đó sẽ phải khóc lóc và nghiến răng!...”** có thể không được công bố.

== Không biết các Bạn có suy tư nguyện gẫm gì về đoạn cuối này, riêng tôi, vốn là dân ngu gì gì đen, một tên phàm phu tục tử, lần đầu tiên học Kinh Thánh khi theo học lớp Troisième (Đệ Ngũ hay lớp 8 theo chương trình Việt bây giờ) quả là một sốc nặng!

→ “... các người hãy ra các ngã đường, gặp bất cứ ai, thì mời vào dự tiệc cưới...”

+ “gặp BẤT CỨ AI”, nghĩa là người đi đường với mục đích riêng của mỗi người: đi chợ, đi chơi, đi vu vơ vì là vô gia cư vô nghề nghiệp... và cũng là những người KHÔNG/CHƯA chuẩn bị complet xịn/y phục đi ăn cưới,

+ vậy thì cứ sao “... vua đi vào quan sát những người dự tiệc, và thấy ở đó một người không mặc y phục lễ cưới. Vua liền nói với người ấy rằng: **“Này bạn, sao bạn vào đây mà lại không mặc y phục lễ cưới?”** Người ấy lặng thinh. Bấy giờ vua truyền cho các đầy tớ rằng: **“Trói tay chân nó lại, ném nó vào nơi tối tăm...”**???

→ Trong một buổi lớp học **MÀU NHIỆM ĐỨC KI-TÔ** năm tập viện thứ nhất tại Đồi Lasan Nhatrang, tôi nêu suy tư trên cho thầy phó Théophane Nguyễn Văn Kế, và thầy phó mỉm cười hóm hỉnh trả lời: “... ừ nhỉ! Hỏi Ông Giêsu đi, sao lại hỏi... tao? Hihihihiihi... Câu trả lời có thể là sự việc đối chiếu lương tâm mình với TÌNH YÊU của Thầy chí thánh trước khi đi rước lễ...”

= Giờ chiều Thánh Thể chiều Chúa Nhật vài ngày sau đó, tôi nghe hát TANTUM ERGO... và suy niệm/cầu nguyện theo ý tưởng “... đối chiếu lương tâm mình với TÌNH YÊU của Thầy chí thánh trước khi đi rước lễ...” nêu trên mà... xúc động.

== “... sẽ phải khóc lóc và nghiến răng!...”

→ “**khóc lóc**” – cho số phận hẩm hiu của kiếp người của đương sự, vốn sinh ra trong cảnh cơ nghèo hèn mơ ước được một bữa ăn no nê sung mãn, cơ may đã đến: được (hay BỊ) mời đi dự tiệc cưới của hoàng tộc thì còn gì hơn? Thế mà...!

→ “... **nghiến răng!**...” = phát sinh từ sự thất vọng ê chề, từ sự bất mãn vì xem ra như bị đối xử BẤT CÔNG = không bất công sao được khi đương sự đâu ĐƯỢC mời dự tiệc, mà là phần nào BỊ ÉP BUỘC đến dự tiệc cho đầy “**phòng cưới [và phòng cưới] chật ních khách dự tiệc...**” Thế mà...

=== Điều đang ngạc nhiên là câu “... sẽ phải khóc lóc và nghiến răng!...” phá xuất từ miệng ông vua, nghĩa là ông vua BIẾT TRƯỚC sẽ có tiếng khóc lóc và nghiến răng... Thế mà vẫn ra lệnh **“Trói tay chân nó lại, ném nó vào nơi tối tăm...”**

=== Phải chăng câu cuối cùng : “Vì những kẻ được gọi thì nhiều, còn những kẻ được chọn thì ít” là chìa khóa giải mã cho mọi thắc mắc của chúng ta?

Ôi! Ngôn ngữ giữa loài người tạo vật với nhau mà lắm lúc còn bất đồng, khó hiểu và gây mâu thuẫn tạo nên đánh đấm sống chết, phương chi dùng ngôn ngữ loài người tạo vật để thông đạt Ý ĐỊNH/TƯ TƯỞNG CỦA Đấng TẠO HOÁ?

Quả thật: *“Tư tưởng Ta không phải là tư tưởng các ngươi”*.

Vì tư tưởng Ta không phải là tư tưởng các ngươi, và đường lối các ngươi không phải là đường lối của Ta, Chúa phán như vậy. Như trời cao hơn đất thế nào, thì đường lối Ta vượt trên đường lối các ngươi, và tư tưởng Ta cũng vượt trên tư tưởng các ngươi thế ấy. Is 55, 6-9

Xin Mẹ Maria cùng thánh cả Giuse giúp mỗi anh chị em chúng con biết noi gương các Người luôn sống trong tâm tình XIN VÂNG và MAU MẮN THI HÀNH Lời Chúa truyền dạy qua những biến cố của cuộc đời – Amen!